

mæssig. Forslaget gaar ud paa, at Halvdelen skal gaa af ad Gangen, altsaa 18, saaledes at der følger kun bliver Valg hvert 3dje Aar. Hvorvidt det nu omvendt er heldigt at have et saa stort Tal som 18 paa Valg, kan der paa den anden Side maaske ogsaa være Tvivl om. Thi hvis Antallet af Kandidater bliver alt for betydeligt, risikerer man, at hele Valgbevægelsen opløser sig i en Række indbyrdes uafhængige Smaabevægelser, og at de ledende Grundtænkere, som dog heller ikke ved Kommunalvalgene bør skydes helt til Side, komme til at træde ganske i Baggrunden for lokale eller andre smaa Særinteresser. Maaske kunde man gaa en Mellemvej og tage Valg hvert andet Aar; det er af de Spørgsmaal, som bør henstilles til Overvejelse i Udvalget. Det andet Punkt, jeg vilde berøre, er Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes med de nuværende Borgerrepræsentanters Tilbagetræden. Derom er der i Lovforslagets sidste Paragraf givet den Forskrift, at efter Lodtrækning skal Halvdelen afgaa i 1899 og den anden Halvdelen 1902. Denne Fremgangsmaade har dog maaske den Ulempe, at det ved Lodtrækning let vil kunne ske, at der de 3 Aar igennem fremkommer en Majoritet i Borgerrepræsentationen, som er opstaaet ved et Tilfælde, og som maaske ikke vilde stemme med de virkelige Forhold. Navnlig hvis man besluttede sig for Valg hvert andet Aar, vilde det maaske være at foretrække at lade, ligesom hidtil, de nuværende Borgerrepræsentanter afgaa efter Aldersorden, saaledes at der i Løbet af 6 Aar hvert andet Aar afgik de to ældste Aldersklasser. Ogsaa dette Spørgsmaal henstiller jeg til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse. — I øvrigt skal jeg endelig kun fremhæve som et væsentligt Fremskridt ved dette Forslag, at man med Hensyn til Fordelingen af de valgte paa de forskellige Kandidatlistes er gaaet over til den saakaldte D'Hondtske Fordelingsmaade, den samme som vi benytte her i Folketinget. Dette er en meget betydelig Forbedring i Sammenligning med de tidligere foreslaaede Fordelingsmaader. — Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Overvejelse i et Udvalg, og det skulde være mig meget kært, om det maatte vise sig muligt nu at opnaa Enighed om at føre denne Sag frem til Løsning.

P. Holm: Ogsaa paa mig har det foreliggende Forslag nærmest gjort Indtryk af at være Vidnesbyrd om, at der begynder at vaagne en Erkendelse hos

Regeringen og Højre om, at det ikke er heldigt, hverken for dem selv som Parti eller for andre, at de vedblivende modsætte sig retfærdige Krav fra andre Samfundsklasser eller gøre Forsøg paa at skruer Udviklingen tilbage, saaledes som Tilfældet har været med de Lovforslag, som tidligere have foreligget Tinget om denne Materie. Det foreliggende Lovforslag skal sandsynligvis nu fra de Herrers Side betragtes som en Imødekommen, en Tilnærmelse til dette Tings Standpunkt, saaledes som den ærede sidste Taler udtrykte sig. For mig staar det saaledes, at de Herrer og Regeringen kun have lagt an paa at synes imødekommende, men at de i Virkeligheden ikke ere det, thi Regeringen kan, som den ærede sidste Taler meget rigtig bemærkede, umulig være uvidende om de Krav, der ere blevne stillede her i dette Ting om den almindelige Valgret. Fra mine Meningsfællers Side har dette Krav været fremsat hver eneste Gang, dette Forslag har foreligget til Behandling her i Tinget, og sidst er det jo skarpt og klart blevet fremsat ved det Forslag om kommunal Valgret for hele Landet, som for nylig blev indbragt her i Salen af de socialdemokratiske Rigsdagsmænd. Jeg skal derfor ikke dvæle videre ved vort principielle Standpunkt til den almindelige Valgret, da det for saa ganske nylig er blevet præciseret fra vor Side her i Salen. Den ærede Indenrigsminister har ikke fundet sig foranlediget til at tage noget som helst Hensyn hertil, og det kan jo være, at det ogsaa er for meget at forlange fra vor Side, at han skulde tage Hensyn til vore Krav, men den ærede Minister kan jo dog umulig have glemt, da det af mig omtalte Forslag var til 1ste Behandling, i hvor høj Grad det blev gjort gældende fra Flertallets sædvanlige Ordfører her i Salen, at de Tanker, Meninger og Principper, som indeholdtes i dette vort Forslag, vare gamle Venstreprincipper. Selv om den ærede Minister ikke maatte finde sig foranlediget til fra sit høje Stade at tage Hensyn til de Krav, som et Mindretal af den Størrelse som Socialdemokraternes her i Salen opstiller, var det derfor dog maaske ikke under hans Værdighed at tage Hensyn til det Standpunkt, som for ganske nylig saa stærkt blev præciseret af Flertallets Ordfører her i Salen i denne Sag. Vi for vort Vedkommende tage os den Sag let, hvorvidt den ærede Minister og hans Meningsfæller i Øjeblikket ere til at faa i Tale paa dette Omraade eller ikke. Det Lovforslag, der her foreligger, er netop et